

Bilag til bet. o. lovf. om miljø og gensplejsning m.v.

fra industriel bioteknologi. Det gælder bakterier som for eksempel *Bacillus subtilis* og forskellige mælkesyrebakterier samt svampe som *Penicillium*, *Aspergillus* og bagegær (*saccharomyces*).

Det vil således ikke kunne udelukkes at sådanne industrielt anvendte og forholdsvis velkarakteriserede organismer vil kunne udtages helt eller delvis.

Det skal bemærkes, at det ikke i sig selv vil være en tilstrækkelig betingelse for undtagelse fra loven, at en given organisme er teknisk og praktisk velkendt. For størsteparten af de industrielt anvendte mikroorganismer gælder det, at de ikke kan betragtes som velkarakteriserede i videnskabelig forstand. Generelt eksisterer der et stort gab mellem de videnskabeligt set velkarakteriserede mikroorganismer og de industrielt anvendte.

Det vil derfor også i brugen af § 3, stk. 2, til undtagelse fra loven være nødvendigt at gå frem fra sag til sag.«

Spørgsmål 29:

Kunne de, der skal ansøge om tilladelse, blive lettet med kun at indsende én ansøgning, som så i administrationen fordeles til diverse kontorer, tilsyn og styrelser?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for levnedsmiddelstyrelsen, som har udtalt følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Udgangspunktet for udformningen af de bestemmelser i lovforslaget, som indeholder administrative reguleringer, f.eks. godkendelsesordningerne efter §§ 10-13 og kapitlerne 3 og 5 om henholdsvis tilsyn og klage, har været den administrative struktur, som findes i den eksisterende miljølovgivning.

Med hensyn til godkendelse efter §§ 11-13 meddeles disse af miljøministeren. Ministeren er, jfr. § 14, bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om gennemførelsen af godkendelsesordningerne efter §§ 10-13. Ved fastsættelse af sådanne regler vil det blive tilstræbt at gøre reglerne så enkle som muligt.

Under afsnittet om den administrative struktur i de almindelige bemærkninger til lovforslaget er det angivet, at man har fundet det mest hensigtsmæssigt at samle opgaverne om gensplejsning i levnedsmiddelstyrelsen.

127 Udvalgenes betænkninger m.m. (undt. finans-

Alle ansøgninger om godkendelse efter §§ 11-13 vil derfor skulle indsendes til levnedsmiddelstyrelsen.

Med hensyn til ansøgninger om amtsrådets godkendelse efter § 10 indgives sådanne i overensstemmelse med ordningen i miljøbeskyttelsesloven til kommunalbestyrelsen, som så videresender materialet til amtsrådet.

Det vil ofte være tilfældet, at der samtidig med meddelelse af godkendelse efter denne lov også skal tages stilling til en ansøgning om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5. I dag er det sådan, at kapitel 5-godkendelser i visse tilfælde meddeles af kommunalbestyrelsen og i andre tilfælde af amtsrådet. For at forenkle sagsgangen er det derfor hensigten i alle tilfælde, hvor der også skal meddeles tilladelse efter denne lovgivning, at overlade amtsrådet kompetencen til at meddele miljøgodkendelse. Herved behandles alle forhold vedrørende miljøet i forbindelse med en virksomhed, der anvender gensplejsning, af én myndighed. Ansøgeren vil således kun behøve at indsende én ansøgning.

Imidlertid kan der i forbindelse med godkendelse af en virksomhed, der anvender gensplejsning, også blive tale om godkendelse efter anden miljølovgivning, f.eks. ved udsætning, hvortil der kræves godkendelse efter naturfredningslovens § 43, som administreres af fredningsstyrelsen. Der kan endvidere blive tale om godkendelse efter lovgivning, som administreres i andre ministerier.

I forbindelse med udarbejdelsen af samarbejdsaftaler mellem de berørte myndigheder vil der blive lagt vægt på at etablere en procedure, således at ansøgninger efter §§ 11-13 kun skal indsendes til én myndighed, f.eks. levnedsmiddelstyrelsen, som herefter i det omfang det er nødvendigt videresender ansøgningen til de respektive godkendelsesmyndigheder.

Der vil samtidig blive taget initiativ til en drøftelse mellem de berørte myndigheder med henblik på at vurdere mulighederne for at udarbejde fælles ansøgningskemaer.«

Spørgsmål 30:

Ministeren bedes redegøre for, om bestemmelser i EF kan komme i konflikt med § 13, stk. 2, og § 17, hvor der tales om import og tillægsbev. lovforslag)